

[J. M. Pedersen.]

i vort skønne land. Jeg siger med vilje „skønne land“; kan vi ikke selv se det, må vi glæde os over, at folk i andre lande kan, hvilket bevises ved den stadige og meget stærke stigning i antallet af udenlandske turister, der år efter år besøger Danmark. Det må vi være glade for, vi har hårdt brug for den fremmede valuta, som vi her kommer i besiddelse af, men for at udviklingen kan fortsætte, må vi byde de fremmede gode vilkår, og det gør vi bedst ved at indrette forholdene sådan, at de føler sig velkomne og ikke rejser uden om Danmark, fordi vi ikke følger med tiden, men viger tilbage for at opfylde tidens krav. Kravene er her fremlagt i form af dette forslag, som jeg på mit partis vegne byder velkommen og lover at være med til at gennemføre. Vi håber på en hurtig behandling, da det drejer sig om et kapløb med tidens hastige udvikling. Løsningen, som her er foreslået, er kun en midlertidig løsning; den rigtige løsning, som uundgåeligt trænger sig på, er en bro over Store-Bælt.

Det må vist indrømmes, at man i tiden fremover ikke kommer langt med de ca. 70 mill. kr., der nu skal investeres i den nye sejlroute fra Halsskov til Knudshoved. De, der i de kommende år får ansvaret for Store-Bæltsoverfarten og de problemer, der hænger sammen dermed, bliver sat på en vanskelig post og vil få mange urolige nætter. Der bliver trængsel i farvandet mellem Korsør og Nyborg, hvis trafikken skal afvikles på en tilfredsstillende måde.

Som det fremgår af den højtærede ministers fremsættelsestale, er antallet af overførte biler steget fra 253 000 i 1950—51 til ca. 425 000 i 1953—54, en stigning på ca. 70 pct., og det til trods for at bilerne endnu ikke er frigivet, men vi kan da ikke tænke os muligheden af, at dette ikke sker inden ret længe. Vi skal da vel ikke fejre 10 års dagen for krigens afslutning, inden bilerne frigives, og når dette sker, kan vi vente en yderligere forøgelse af overfartsantallet, og så må vi lægge mærke til, at i andre lande, som har ophævet restriktionerne, stiger antallet af biler stærkere pro persona end her i landet, og vi må forvente en yderligere stærk stigning i turisme udefra.

Vejanlæggene på begge sider, der nødven-

digvis må udføres tidssvarende, dobbeltsporede — jeg tænker her på ensrettet kørsel — bygget til de hastigheder, som tiden kræver, må såvidt muligt anlægges med en kommende bro for øje. Anlæg af vejene, parkeringspladser og færgelejer er naturligvis en opgave, staten må påtage sig, men selve overfarten kunne jeg godt tænke mig løst ad privat vej, vi har jo erfaring for, at statsdrift — i det hele taget offentlig drift — er dyr drift, og jeg kan ikke se, der vil være noget til hinder for, at overfarten kan udføres af private selskaber i fri konkurrence med statsbanerne på den gamle overfart. At sejltiden på den her foreslåede rute bliver kortere, er også af stor betydning; det må kunne give sig udslag i billigere overfartspriser, når sejl-længden bliver 5 km — eller ca. 20 pct. — kortere. Jernbanerne hører fortiden til, bilerne hører nutiden og fremtiden til; derfor er det rigtigt at løse opgaven gennem en færdselsåre for motorkøretøjer.

De isvanskeligheder, som vi lige har været ude for, og tidligere indhøstede erfaringer viser, såvidt jeg har kunnet konstatere, at den foreslåede placering af færgehavnen er rigtig, ikke alene med henblik på sejl-længden og en kommende broforbindelse, men også med henblik på en issituation. Havde ruten været klar før denne frostperiode, ville vi have været fri for standsning.

Jeg deler i høj grad de bekymringer, som er kommet til udtryk for årene, indtil denne nye rute er kommet i gang. En kendsgerning er det, at statsbanerne allerede er kørt fast med hensyn til afviklingen af overfarten i ferietiden og i weekends om sommeren; resultatet så vi sidste sommer. Transporten af motorkøretøjer bevirkede periodiske afbrydelser af transporten af gods til stor skade for handel og omsætning og fordyrelse af forsendelsesomkostningerne, idet mange i sådanne perioder er nødt til at sende varer som ekspres- eller ilgods, en ekstra udgift, som afsenderen i de fleste tilfælde ikke kan få refunderet. Det er en situation, som hverken afsender eller modtager kan være tjent med. Da opgavens løsning er så hårdt påkrævet, ser jeg ikke rettere, end at anskaffelsen af en ny automobilfærge må fremskyndes mest muligt.

Jeg deler det ærede medlem hr. Jørgen